

Utfordringer med legemiddelhåndtering til personer med utviklingshemming i Vestvågøy kommune

Nilofar A. Mohammadi^{#1}, Oda M. A. Bøe^{#1}, Guro Forsdahl¹, Beate H. Garcia¹, Anne Gerd Granås², Kjell H. Halvorsen¹, Solrun Holm³, Benedikte Olavsén³, Mads Tangen³, Berit H.M. Sjølie⁴, Elin C. Lehnbohm^{1,5}. #Delt førsteforfatterskap.

1) UiT – Norges arktiske universitet, 2) Universitetet i Oslo, 3) Miljøtjenesten, Vestvågøy kommune, 4) Nord Universitet, 5) Uppsala universitet.

Bakgrunn

- Personer med utviklingshemming har flere sykdommer og bruker flere legemidler sammenlignet med den generelle befolkningen.
- Det er rapportert alvorlige svikt i legemiddelhåndteringen til personer med utviklingshemming.
- Personer med utviklingshemming har vanskeligheter med å beskrive sin egen helsestatus, og kunnskaper om pasientgruppen er mangelfull blant helsepersonell.

Hensikt

Å utforske utfordringer som helsepersonell møter ved legemiddelhåndtering hos personer med utviklingshemming, og foreslå tiltak for å **forbedre legemiddelhåndteringen** i Miljøtjenesten.

Metode

Fokusgruppeintervjuer: Fire fokusgruppeintervju ble gjennomført med vernepleiere, helsefagarbeidere fra Miljøtjenesten, og farmasøyter fra apotek. Analysen ble utført ved stegvise-deduktive induktive metode.

Deltagende observasjon: Åpen deltagende observasjon ved fem boenheter. Analysen ble utført ved induktiv innholdsanalyse.

Resultat

Legemiddelhåndteringen i Miljøtjenesten i Vestvågøy kommune viser varierte praksiser i håndteringen av legemidler, både på enhets- og individnivå.

Observasjon

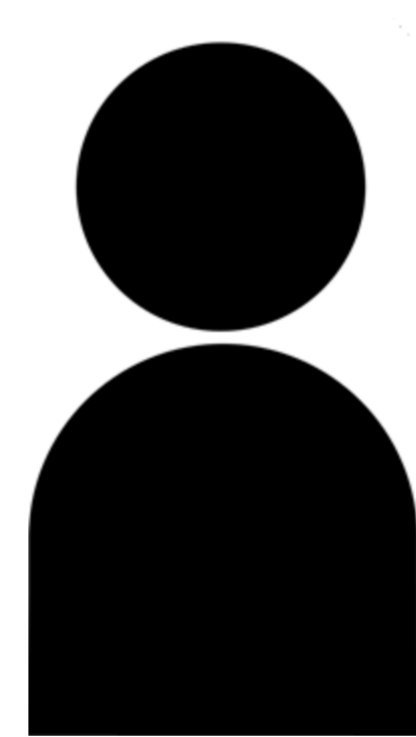
Først ble [vernepleieren, VP] avbrutt av leveranse, så telefon, så diskusjon med legen, og deretter måtte [VP] sende PLO, og alt mens [VP] la dosett og alt lå fordelt ut over bordet. [VP] sier videre at det er veldig dårlig plass, uhygienisk og legge på lunsjbordet og alle kommer inn hele tiden og stiller [VP] spørsmål. [VP] sier videre at [VP] mister konsentrasjonen hele tiden og klarer ikke å fokusere på det [VP] skal fokusere på.

Ulikheter i rutiner:

- Uthenting av legemidler: Forskjeller i hvordan legemidler hentes fra apotek.
- Kontroll av legemiddellister: Variasjon i om og hvordan legemiddellister kontrolleres før medisinen deles ut.
- Observasjon av brukere: Inkonsvens i hvordan og hva ansatte observerer når brukere administrerer sine legemidler og dobbeltkontroll av dosetter i fellesrom.

Utfordringer identifisert:

- Oppbevaring: Problemer med å oppbevare medisiner på en sikker og oversiktig måte.
- Oversikt over medisinlager: Vanskeligheter med å holde oversikt over medisinlageret, noe som kompliserer forvaltningen.
- Istandgjøring og dobbeltkontroll: Gjentatte avbrytelser og dårlig arbeidsro oppstår under istandgjøring

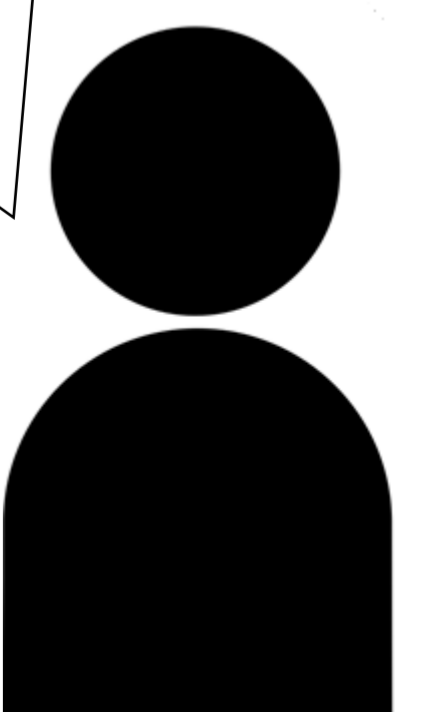

«Men jeg syntes jeg generelt er vanskelig, for de går jo i sivilklær, de som jobber og. Og man kjenner jo ikke alle som jobber. Og det å da spørre om legitimasjon, det blir ikke alltid like godt tatt imot. Og jeg aner jo ikke hvem som jobber ... altså, nå vet jeg litt mer om det, men jeg har ingen anelse om de kan hente til de og det ligger jo ikke fullmakter.»

Farmasøyt 4

«Vi drar nå, og henter, og presenterer oss og viser legitimasjon. Og de kjenner oss jo, så ... det er ikke noe problem noen ganger når vi har hentet medisin»

Helsefagarbeider 4

Konklusjon

Helsepersonell opplever flere utfordringer i legemiddelhåndteringen for personer med utviklingshemming, og følgende tiltak foreslås:

- Implementere enhetlige rutiner over alle enheter.
- Anskaffe dedikerte rom for sikker oppbevaring av medisiner.
- Forbedre fordelingen av arbeidsoppgaver mellom vernepleiere og helsefagarbeidere.
- Øke bruken av elektroniske systemer for å håndtere legemiddellister mer effektivt.
- En felles tilnærming til arbeidsprosedyrer og rutiner er essensiell, men representerer en utfordring.
- Farmasøyter og vernepleiere bør styrke samarbeidet om arbeidsprosesser og rutiner for å minimere risiko for feil og avvik.

